

den Maade, hvorpaa det ærede Medlem har citeret en anden militær Autoritets Plan for Landets Forsvar, idet han antydede, at denne, som i Virkeligheden stod paa Standpunktet Sjælland — Fyen, kun stod paa Standpunktet Sjælland — og dernæst paaberaabte sig ham til Støtte for, at det var muligt at forsvare Sjælland med 20,000 Mand; men han glemte, at den Paagældende tillige fordrer andre 10,000 Mand, som han foreløbig rolig vil lade forblive paa Fyen under Betingelse af, at Forbindelsen over Store Bælt er hævdet ved Hjælp af stærke Forter, og at den samme Mand tillige fordrer en Befæstning af København. Alle disse Hovedbetingelser ere imidlertid udeladte i det Forslag, som fremlægges af Flertallet, og det er derfor vigtigt til Grund for det at paaberaabe sig den nævnte Mands Støtte. Jeg kunde ogsaa have taget mange andre Punkter, hvis det ærede Medlem ønskede det. Jeg kunde f. Ex. have taget dette forbausende — ja jeg vil ikke bruge saa stærke Udtryk, — men den Udtalelse, som kom fra det ærede Medlem, naar han formodede, at det Forslag, jeg havde fremsat for to Aar siden, og som foreløbig kun gif ud paa at tilveiebringe en Befæstning, der skulde sikke Hovedstaden mod en Overrumpling af en Felthær, var bygget paa saadanne Forudsætninger, som at man anskaffede pantferbrydende Skjts til at beskyde en overrumplende Felthær; thi det er saa store Feil, at hvis jeg havde havt særlig Lyst til at benytte min Sagkundskab for at angribe ham, kunde jeg nok have gjort det. Men det har jeg ikke. Det ærede Medlem maa derfor tilgive mig naar jeg siger, at han ikke har Ret, naar han tror, at jeg har stillet mig paa det Standpunkt særlig at benytte min Sagkundskab til at rette Angreb mod ham; jeg har kun benyttet den Sagkundskab, jeg har, til at kritisere de positive Forslag, som den ærede Ordfører og Udvalget have opstillet, og jeg har derved kun opfyldt en nødvendig Pligt.

Det ærede Medlem udtalte sig dernæst ligeledes mod et Udtryk, jeg havde brugt, idet jeg havde sagt, at Flertallet havde et vist Sværmeri for det Mysteriøse. Jeg kan kun sige, at jeg virkelig søgte at bruge et overordentlig mildt og beskedent Udtryk, fordi de Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem, virkelig ere meget mysteriøse. Jeg tillod mig at sige, at det ærede Medlem saavel i Betænkningen som i sine Udtalelser havde fremsat en hel Del store Udtryk om Nutids- og Fremtids-Baaben, heldige Baaben, store Baaben — jeg erindrer dem ikke alle, men de findes trykte i Rigsdagstidenden — af hvilke efter min Opfattelse kun Halvdelen var Sandheden og Halvdelen Fraiser. Jeg tror, at dette er fuldstændig rigtigt. Ærede Medlemmer ville vistnok vide, at en ung Officer af et vist Baaben f. Ex. en Kavalleriofficer, skal, for at være en slink Officer, helst tro, at hans Baaben er det bedste; han skal

tro, at hans Baaben kan overvinde Alt. Altvurdt paa samme Maade maa en Sømineofficer gjerne tro, at ogsaa hans Baaben er det bedste; men Forholdene ere ganske anderledes, naar vi sidde her i Salen, og navnlig, naar man er Ordfører, skal man ikke stille sig paa et specifikt, men paa et almindeligt Standpunkt; og skal man være Ordfører for et Udvalg, vedrørende militære Spørgsmaal, har man ikke Lov til at være sværmerisk ensidig for et enkelt Baaben, men man skal stille sig paa et almindeligt Standpunkt og overse det Hele. Derfor er det, at jeg maa sige, at jeg tror, at det ærede Medlem atter tager feil, naar han i Minevesenet ser et Universalmiddel. Jeg kan sige, at der maaske ikke er Noget her i denne Sal, som har virket saa meget som jeg for Minernes Udvikling her i Landet, og jeg kan sige, at jeg i højeste Grad ønsker, at dette Baaben fremdeles maa blive udviklet; men jeg maa udtale mig imod, at man tror, at det er et Universalmiddel, som kan gjøre alle andre Midler overflødige. Det er det Uheldigste for Sagen at udtale sig paa saadan Maade, og det er den stæreste Tjeneste, man kan gjøre dem, der interessere sig for Minevesenet, fordi det er et Løfte, som Minevesenet ikke er istand til at indfri, og det vil berede os og mange Andre store Skuffelser.

Det ærede Medlem mente, at det navnlig var med Hensyn til min Dmtale af de flydende Forter, at jeg ikke havde benyttet mine Rilder fuldstændig korrekt. Dette er et meget strengt Udtryk, det ærede Medlem brugte. Jeg skal selvfølgelig ikke blive vred derover, men kun sige, at det var lidt strengt, og jeg synes, at det ærede Medlem skulde være lidt forsigtig med at bruge saadanne Udtryk, da det dog engang imellem kunde paavises, at han selv ikke er saa fuldstændig korrekt. Ogsaa med Hensyn til de flydende Forter maa jeg sige det samme, som jeg gjorde ligeoverfor Minerne. Jeg kæmper aldeles ikke mod de flydende Forter i og for sig; men inden de kunne antages som en Del af vort Forsvarssystem, maa jeg have Sikkerhed for, at de virkelig ere praktiske, og derfor har jeg sagt, at, dersom den høie Regjering paa sit Ansvar forelægger Forslag derom, skal jeg stemme for dem. Og dersom De, mine Herrer, havde fremsat eller senere maatte fremsætte Forslag om, at vi skulde gjøre Prøver eller Forsøg dermed, vil jeg gjerne være med dertil. Men at tage de flydende Forter blot paa en Anbefaling af det ærede Medlem for Præsident Amtets 6te Valgfreds, kan jeg ikke; thi jeg siger, det er virkelig for en stor Del det ærede Medlem for Præsident Amtets 6te Valgfreds, der her i Salen bærer disse Forter, og det hænger, som jeg nævnte, sammen med hans Sværmeri for det Mysteriøse og hans Tilbøjelighed til at vrage Alt, hvad der er gammelt. Der er virkelig en væsentlig Forskjel, — som jeg siden skal komme tilbage til at vise — mellem Udvalgets og den ærede Ordførers